

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. april 2010
Kontor: Civil- og Politiafdeling
Sagsnr.: 2010-150-1664
Dok.: JEE42969

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 771 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 10. marts 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Lars Barfoed

/

Carsten Kristian Vollmer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 771 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre tryghed for kvinder, der har været udsat for vold m.v. fra deres partner, herunder om ministeren vil tage initiativ til, at kvinderne får besked, når voldmanden løslades, og at udvisningsdomme ikke ændres, således at voldmanden kan blive i Danmark, jf. artiklerne "Hvis han ikke bliver udvist, gør jeg" og "En frygtelig tragisk sag" fra Ekstra Bladet den 2. marts 2010?”

Svar:

1. Som tilkendegivet i bl.a. Justitsministeriets besvarelse af 30. november 2009 af spørgsmål nr. 100 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg ser regeringen på problemet med vold mod kvinder med stor alvor. Regeringen fremlagde derfor allerede i 2002 sin første handlingsplan til bekæmpelse af vold i hjemmet. Denne handlingsplan blev i 2005 afløst af en ny handlingsplan, der yderligere styrkede indsatsen.

I øjeblikket er regeringen i fuld gang med at lægge sidste hånd på en kommende national strategi mod vold i nære relationer, som skal afløse handlingsplanen fra 2005.

Støtte til og beskyttelse af ofre har været et centralt element i den hidtidige indsats, og der vil også fortsat være stor fokus herpå i den kommende strategi.

Som det endvidere fremgår af den nævnte besvarelse, har Rigspolitiet udarbejdet en strategi om en styrket indsats over for jalousidrab og andre alvorlige samlivsrelaterede forbrydelser. Som nærmere anført i besvarelsen er et af de centrale elementer i strategien oprettelsen af særlige enheder i politikredsene, der bl.a. skal overveje behovet for at træffe særlige beskyttelsesforanstaltninger som f.eks. meddelelse af tilhold, bortvisning eller udlevering af overfaldsalarm.

2. Som det ligeledes fremgår af den nævnte besvarelse af spørgsmål nr. 100 (Alm. del), har Justitsministeriet bedt Strafferetsplejeudvalget om at se nærmere på reglerne om tilhold og bortvisning og i den forbindelse overveje, om der er behov for ændringer for at sikre, at ofre kan få en bedre beskyttelse og øget tryghed. Justitsministeriet har samtidig bedt Strafferetsplejeudvalget om at overveje, om der bør indføres en ordning med GPS-overvågning af voldelige eller truende mænd.

3. Til brug for besvarelsen af den del af spørgsmålet, der angår udlændingeloven, har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Ministeriet for Flygtninge Indvandrere og Integration, der har oplyst følgende:

”Det følger af udlændingeloven, at en udlænding i begrænset omfang har adgang til at begære spørgsmålet om udvisning genoptaget, inden udvisningen iværksættes.

Det fremgår således af udlændingelovens § 50, stk. 1 og 2, at hvis udvisning ved dom ikke er iværksat, kan en udlænding, som påberåber sig, at der er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold, jf. § 26, begære spørgsmålet om udvisningens ophævelse indbragt for retten ved anklagemyndighedens foranstaltning. Begæring herom kan fremsættes tidligst 6 måneder og skal fremsættes senest 2 måneder før, udvisningen kan forventes iværksat. Fremsættes begæringen senere, kan retten beslutte at behandle sagen, såfremt fristoverskridelsen må anses for undskyldelig. Begæringen kan afvises af retten, hvis det er åbenbart, at der ikke er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold.

Bestemmelsen i § 50 blev indført ved udlændingeloven af 1983 (lov nr. 226 af 8. juni 1983). Af betænkning nr. 968/1982, s. 212-213, fremgår bl.a. følgende om baggrunden for bestemmelsen:

”I tilfælde, hvor en udlænding har fået en langvarig frihedsstraf, er det imidlertid undertiden også blevet kritiseret, hvis udvisningsspørgsmålet afgøres umiddelbart efter dommen. Det er anført, at beslutningen først bør træffes, når løsladestidspunktet nærmer sig, således at ændringer i udlændingens forhold kan blive taget i betragtning. Denne kritik har dog under den gældende ordning kunnet imødekommes ved, at udvisningsbeslutningen er blevet taget under fornyet overvejelse. Skal en sådan mulighed for ændring af en afgørelse om udvisning også være til stede ved domstolsbestemt udvisning, må loven indeholde hjemmel dertil.”

Bestemmelsen i udlændingelovens § 50 er senest blevet ændret ved lov nr. 473 af 1. juli 1998 om ændring af udlændingeloven og straffeloven. Ved denne ændring blev adgangen til fornyet prøvelse af en beslutning om udvisning ved dom begrænset til én prøvelse.

Det er Integrationsministeriets opfattelse, at adgangen til at begære en udvisningsbeslutning ophævet fortsat bør bestå.

Navnlig i sager, hvor udlændingen har fået en langvarig frihedsstraf, vil der på løsladestidspunktet kunne være sket sådanne ændringer i den pågældendes personlige forhold, at det på begæring vil være rimeligt at foretage en ny vurdering, hvori de ændrede forhold kan inddrages. De ændrede forhold vil eventuelt også kunne indebære, at en udvisning af udlæn-

dingen vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder bl.a. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.”

4. Afslutningsvis kan det oplyses, at Justitsministeriet i efteråret 2009 nedsatte en arbejdsgruppe, som skal overveje behov og muligheder for yderligere at styrke indsatsen for at hjælpe og støtte ofre for forbrydelser (herunder voldsofre). Arbejdsgruppen er bl.a. blevet bedt om at overveje, om der bør indføres særlige regler om, at den forurettede underrettes, når gerningsmanden f.eks. prøveløslades eller løslades efter endt afsoning.